

РЕШЕНИЕ

№258

гр. Перник, 29 септември 2012 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на деветнадесети септември, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
СЛАВА Г.

при секретаря А.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД №259 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И.А.К. - Л. ***, чрез процесуален представител адв. В. К.*** против решение №543/05.07.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №447 по описа на съда за 2012 г. С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) №2188/12.03.2008 г. на Началник сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР – Перник, издадено срещу К., с което за нарушения по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) (ред. към 20.11.2007 г.) и чл. 103, предл. 2 от ЗДвП (ред. към 20.11.2007 г.), са определени административни наказания съответно на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП (ред. към 20.11.2007 г.) „глоба” в размер на 250 (двеста и петдесет) лв. и „лишаване от право” да управлява МПС за срок от 3 (три месеца) и на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП (ред. към 20.11.2007 г.) „глоба” в размер на 50 (петдесет) лв. и „лишаване от право” да управлява МПС за срок от 1 (един) месец. Нарушението е извършено на 20.11.2007 г.

Жалбоподателят твърди, че първоинстанционното съдебно решение е постановено в нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуални правила и при явна несправедливост на наложените наказания. Жалбата съдържа несъгласие във връзка с неправилно позоваване от страна на районния съдия на нормата на чл. 82 от ЗАНН относно направени пред първа съдебна инстанция възражения за изтекла погасителна давност по отношение на административнонаказателното преследване, като в тази връзка пледира наличие на предпоставки за приложение на нормите на Наказателния кодекс (НК), конкретно чл. 80 и чл. 81 по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН. Жалбоподателят твърди още, че районният съд недопустимо е придал предварителна обвързваща доказателствена сила на представени от административнонаказващия орган документи, което е в противоречие и с Постановление №10/28.11.1973 г. на Пленума на ВС, както и е възпрепятствало разкриването на обективната истина. Жалбата съдържа възражения и относно начина на установяване на нарушението „движение със скорост над допустимата” както и относно техническите характеристики и възможности на техническото средство, с което са фиксирани параметрите на скоростта на движение на

автомобила на жалбоподателя. От касационния съд се иска да отмени първоинстанционното съдено решение, като постанови отмяна и на процесното наказателно постановление. Касационният жалбоподател в съдебно заседание не се явява, представлява се от адв. К.***, която заявява, че жалбата се поддържа. По делото представя и е приложено като доказателство, извлечение от регистър на одобрените за използване типове средства за измерване.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР – Перник, сектор „ПП” не изпращат представител и не заявяват становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, дава заключение, че предвид представеното и приложено доказателство по делото - извлечение от регистър на одобрените за използване типове средства за измерване, поради установяване на нарушение с „неизправно” средство за измерване и с „непродължен срок на годност”, жалбата е основателна и решението на първата съдебна инстанция следва да бъде отменено, както и процесното наказателно постановление.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като прецени доказателствата, събрани по делото, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

Приетата за установена от районния съд фактическа обстановка настоящия състав намира за правилна, като съответна на всички събрани по делото доказателства. Изводите на първата съдебна инстанция за безспорност по отношение факта на нарушенията, тяхното авторство и вината на нарушителя И.А.К. – Л.***, в качеството ѝ на водач на МПС се споделят напълно от настоящия касационен състав.

Независимо от горното обаче, съдът счита, че възражението на касатора за изтекла абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване е основателно и решението на районния съд, както и процесното НП следва да се отменят.

Описаните в АУАН и НП нарушения безспорно извършени, виновно и от жалбоподателя, са осъществени на 20.11.2007 г. Следователно от датата на осъществяване на административните нарушения до разглеждането на делото пред районния съд са изминали повече от 4 години и 5 месеца. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото ЗАНН не предвижда друго. Касационния състав счита, че ЗАНН не съдържа разпоредби относно давността за погасяване на административнонаказателното преследване, поради което приложение намират съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК. ЗАНН познава срокове за давност само за изпълнение на наказанието и това е в чл. 82 на с.з. Тези срокове обаче в случая няма как да намерят своето приложение, предвид факта че процесното НП не е влязло в сила и към настоящия момент поради липсата на процесуална активност от страна на административнонаказващия орган, връчил го на нарушителя едва на 20.02.2012 г. – близо 4 години след неговото издаване.

Липсата на изрична уредба в ЗАНН, както и на изрична препратка в чл. 11 на ЗАНН конкретно по отношение на давностните срокове относно погасяване на възможността за осъществяване на административнонаказателно преследване, не може да поставя извършителя на административно нарушение в по-неблагоприятно положение от извършителя на престъпление, а давността е приложима и по отношение на имуществените санкции, налагани на еднолични търговци и юридически лица.

Доколкото законът не може да създава изцяло различен режим за реализиране на административнонаказателната отговорност в зависимост от субекта на тази отговорност и да позволи безсрочно преследване на едни лица при ограничаване със срок преследването на други, посоченото би съставлявало дискриминационно третиране. Така с изтичането на давностния срок се погасява на възможността за завършване на започнатото административнонаказателното производство на основание настъпила абсолютна погасителна давност, за което съдът следи и служебно.

В настоящия случай е изтекла тригодишната давност по НК в редакцията му от ДВ бр. 153 от 1988 г., предвидена в чл. 81, ал. 3 НК във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН тъй като тук, предвид изменението на разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, обн. ДВ, бр. 26/2010 г., ще се приложи текстът на същата норма преди изменението, който текст се явява по-благоприятен за нарушителя, съгласно чл. 2, ал. 2 от НК.

При изтичането на абсолютната тригодишна давност единственото законосъобразно развитие на производството се изразява в отмяна на атакуваното решение, отмяна на процесното НП и прекратяване на административнонаказателното производство на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК, във вр. с чл. 11 от ЗАНН.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК във вр. с чл. 11 от ЗАНН от АПК Административен съд – Перник:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №543/05.07.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №447 по описа на съда за 2012 г., като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №2188/12.03.2008 г. на Началник сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР – Перник, издадено срещу И.А.К. - Л.***, за извършени нарушения по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) (ред. към 20.11.2007 г.) и чл. 103, предл. 2 от ЗДвП (ред. към 20.11.2007 г.).

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство за извършени от И.А.К.Л. на 20.11.2007 г. нарушения на ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/